

Kolonirörelsen har sitt ursprung i Tyskland. Via Danmark kom kolonitanken vid förra sekelskiftet till Sverige och Simrishamn och fick snabbt fäste i de flesta städer. I samband med industrialiseringen hade många lämnat landsbygden och flyttat till städerna. Här fanns inte möjlighet till självhushåll på sätt man haft på landsbygden. Oroligheterna i världen i förra seklets början påverkade familjers ekonomi och koloniområdenas odlingslotter gav möjlighet till viss självhushållning.

Mitt under ”det stora kriget” år 1916 uppvaktades Simrishamns styrande med önskemålet om kolonilotter. Även om det var delade meningar om lämpligaste platsen för koloniernas placering hanterades ärendet med föredömlig skyndsamhet. Detta innebar att sedan man väl beslutat sig för området norr om kyrkogården, öster om och nedanför Åbackarna kunde tilldelade kolonilotter brukas redan samma år.

Man hade beslutat upplåta ett område från Iskällarbacken och norrut för 57 kolonilotter på mellan 100 och 300 kvm för en arrendetid av fem år. Redan året därpå utökades området med ytterligare ett tiotal lotter. Och därefter har området utvidgats bit för bit norrut. Efterfrågan på kolonilotter och möjlighet till egen odling har varierat genom åren. I orostider har intresset och efterfrågan som regel ökat. I mitten av 30-talet kunde koloniområdet utökas med en del av det som på sin tid kallades ”Grånemaden”. Det var marken mellan ån och koloniområdet som hade varit betesmark för bl.a. Stenkilssons hästar. Detta område fick namnet Östra koloniområdet. Inom hela koloniområdet fanns två bekvämlighetsinrättningar. Den ena vid Grånemadsgången till höger om scoutstugornas entré och den andra uppe i Åbackarna. Den senare sprängdes i luften en nyårsnatt i början av 60-talet av hittills okända gärningsmän. Simrishamns stad svarade vid den här tiden för administration av kolonierna vilket innebar att var och en kolonist skrev avtal och betalade arrendet direkt till stan.

I början av 1970-talet fanns tankar inom kommunen att koloniområdet skulle exploateras och kolonisterna beviljades därför endast korttidsarrenden på ett år. Detta medförde protester inte enbart bland kolonisterna utan också från Simrishamns befolkning i allmänhet.

På initiativ av bl.a. kolonisten Sture Andersson beslutades den 20 juni 1972 att bilda en koloniförening vilket även skulle inkludera det så kallade Östra koloniområdet.

I december samma år hade man på teaterbiografen första föreningsmötet och Sture Andersson valdes till ordförande och man beslutade sig för namnet Norra koloniområdet.

Redan 1975 tecknades femårigt arrendeavtal med staden. 1989 köpte föreningen lott nr. 1 för att bygga föreningsstuga. Inför denna investering tecknades nytt avtal med kommunen att gälla från januari 1991 till december 2015.

I september 1991 firade föreningen 75 års jubileum och föreningsstugan invigdes.

Efter krav från kommunen utökades föreningsstugan år 2009 med handikapptoilet och duschar. I samband med detta förlängdes arrendeavtalet med kommunen till 2034.

År 2012 tecknade föreningen separat arrendeavtal för den gamla skyttepaviljongtomten med byggnad i norra delen av området. Därefter har kolonisterna med gemensamma krafter rensat tomten, planterat nytt, anlagt boulebana och biodling, samt påbörjat renovering av den gamla skyttepaviljongen. Detta omfattande arbete beräknas vara klart 2022.

Verksamhetsåret 2016 firade koloniområdet sitt 100-årsjubileum med aktiviteter från i princip tidig vår till sen höst och jubileumsboken ”100 år blir vår lott i år” blev till.

I anslutning till jubiléet bildades fröbytargruppen ”Från frö till skörd” som fortfarande är aktiv. Idag (2022) omfattas området av 137 kolonilotter, en väl fungerande organisation och en god relation till Simrishamns kommun.